

og jeg har heller aldrig krævet af det ærede Medlem, at han paa staaende Fod skulde forelægge en saadan. Jeg har, hver eneste Gang der har været forelagt Udsættelseslove for de Bestemmelser, vi har i vore gældende Skattelove om en bestemt Revisionsfrist, støttet det ærede Medlem som Finansminister og tilraadet at udsætte Revisionen. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at man nu er naaet til en saadan Stabilitet i de økonomiske Forhold i det hele, om f. Eks. de handelspolitiske Forhold i Verden kan siges at ligge saa faste og stabile, at det vilde være forsvarligt paa nærværende Tidspunkt at foretage en Revision af Toldloven. Jeg mener absolut ikke, det er Tilfældet. Hvornaar man vil kunne komme til at forelægge den samlede Revision af vore Skattelove, som vi nødvendigvis maa have, saa snart det er muligt, er jeg ikke i Øjeblikket i Stand til at sige; det afhænger af Forhold, jeg ikke raader over, og som jeg maa tage Hensyn til. Den Revision af vort samlede Skattevæsen, vi skal have, skulde ikke være af samme Art som den midlertidige Skattelovgivning, vi har arbejdet med i saa mange Aar, det skulde være noget, der hvilede paa en fastere Grund, noget, der kunde være rimelig Anledning til at tro om, at det kunde holde, saa at det ikke straks skulde suppleres med midlertidige Skatter. Der vil derfor sikkert gaa nogen Tid endnu, inden det vil være muligt at fremlægge saadanne Lovforslag, der indeholder en samlet Revision af vort Skattesystem.

Saa talte det ærede Medlem om Opgørelsen af 22. Marts. Det, jeg bebrejder det ærede Medlem i denne Opgørelse, er ikke, at den er forkert — thi den maatte efter min Mening være forkert, endogsaa meget forkert —, men det er den Sikkerhed, hvorved han talte, den Sikkerhed, som gav Anledning til, at jeg i Folketinget sagde og ikke skal sky at gentage her overfor det ærede Medlem, at den var egnet til at fremkalde en falsk Tryghed. Thi det ærede Medlem udtalte sig saaledes: „Det er klart, at en fuldt nøjagtig Opgørelse over Finansaaret kan jeg ikke have, den har man jo først, naar Statsregnskabet foreligger; men jeg har en Opgørelse, der er saa nøjagtig, som det er muligt, i Henhold til Finansloven og Tillægsbevillingsloven, endvidere derved, at de 11 Maanedes af Finansaaret er gjorte op, og efter de Oplysninger, som man har indhentet i de forskellige Ministerier om, hvilke Udgifter der endnu kunde komme paa, idet man har undersøgt de Love, som kan foraarsage Udgif-

ter. Tallene i deres Helhed tror jeg derfor, jeg kan indestaa for, men naturligvis ikke paa en Million eller saa“. Det var uforsigtigt sagt af det ærede Medlem, og jeg vover at paastaa, at selv om Tillægsbevillingsloven var blevet givet hen i April Maaned, havde det ærede Medlems Tal ikke slaet til paa 1 Mill. Kr. eller saa. Det ærede Medlem talte om, at der er foretaget visse Opgørelser paa Indenrigsministeriets Budget, som han slet ikke havde haft for Øje. Jeg mener nu, at det er fuldkommen berettiget, at disse Opgørelser er foretagne, thi vi er saa langt fremme med dette, at det er paa Tide, at man søger at fæstne Resultatet paa Tillægsbevillingsloven. Skulde der komme en Kursgevinst paa de tyske Mark, som det ærede Medlem omtalte, ja, saa kommer den som Indtægt paa et senere Statsregnskab. Det er i hvert Tilfælde ubetinget rigtigt, at disse Mark nu gaar over fra Indenrigsministeriet til Finansministeriet og bliver forvaltet der. Men det er ingenlunde alene disse ministerielle Opgørelser, som bevirker Differencen. Jeg skal gøre opmærksom paa, at paa Justitsministeriets Konto anslog det ærede Medlem Udgiften 8 Mill. Kr. mindre, end den den 12. Juni maa anslaaes, og paa Undervisningsministeriets Konto 7 Mill. Kr. mindre og ca. 5½ Mill. Kr. mindre paa § 26's Udgiftsside; det samme gælder adskillige andre mindre Beløb, der ikke har det mindste at gøre med disse særlige Opgørelser, som man finder ikke er kommet til korrekt Tid. Jeg maa derfor fastholde, at det var alt for tidligt, det ærede Medlem har villet være Profet, og at han virkelig saa lovlig sangvinsk paa Forholdene den Gang. At det ærede Medlem har været i god Tro og har gaaet efter Oplysninger, han har faaet fra officielle Kilder, har jeg intet Øjeblik betvivlet og har ogsaa selv sagt i min første Tale.

Endnu har jeg blot et Par Bemærkninger til det 3die tingvalgte Medlem (Tvede) angaaende Landsoverskatteraadets Fremgangsmaade. Jeg er nu af den Mening, at det kan ikke anses for at ligge udenfor den bekendte Bestemmelse i Skattelovens § 34, at Landsoverskatteraadet i Kontroløjemed gaar nogle Aar tilbage i Tiden. Jeg mener ikke, at denne Bestemmelse eller dens Forudsætning, da Loven blev vedtaget, kan siges at afskære Landsoverskatteraadet fra i særlige Tilfælde at gaa nogle Aar tilbage i sine Undersøgelser. Det vil navnlig med Hensyn til Statusopgørelser, hvor man har Mistanke om, at en for lav Indtægt er fremkommet ved visse Manipulationer med Hensyn til Opgørelsen af Varelagre, have Betydning at gaa